

IV Niedziela Adwentu C

Tekst Ewangelii (Łk 1,39-45): W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pościelą w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dziecko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twojego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dziecko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, która uwierzyła, że spełni się słowa powiedziane Ci od Pana».

«Błogosławiona jesteś, która uwierzyła!»

Mons. Ramon MALLA i Call Obispo Emérito de Lleida

(Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj jest ostatnia niedziela okresu przygotowania do przyjęcia Boga w Betlejem - Adwentu. Aby być we wszystkim podobnym do nas, chciał się poczuć, jak każdy człowiek, z łona kobiety Maryi Dziewicy za sprawą Ducha Świętego, ponieważ był Bogiem. Wkrótce w Boże Narodzenie będziemy radością z jego urodzin.

Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam dwie postaci: Maryję i Elżbietę, które prezentują postawę, jak powinien przyjąć nasz duch rozwój wydarzeń. Musi to być postawa wiary, lecz wiary dynamicznej.

Elżbieta w swej szczerzej pokorze «napełniona Duchem Świętym; wydała okrzyk i powiedziała: ‘(...) A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie?’» (Łk 1,41-43). Nikt jej tego nie powiedział; to tylko wiara i Duch Święty sprawiły, że zobaczyła w swojej kuzynce matkę Pana i Boga.

Znajdź teraz postawę absolutnej wiary Maryi, kiedy Anioł zwiastował jej, że Bóg wybrał ją na ziemską matkę, Elżbieta nie cofnęła się przed wyrażeniem radości,

któr? daje wiara. A wr?cz podkre?li?a to s?owami: «;B?ogos?awiona jeste?, która? uwierzy?a!» (?k 1,45).

A wi?c to z wiar? mamy prze?ywa? Bo?e Narodzenie. Z wiar? dynamiczn? na?laduj?c Maryj? i El?biet?. A zatem, jak El?bieta, je?li potrzeba, nie powinni?my si? powstrzymywa? przed wyra?eniem wdzi?czno?ci i rado?ci z wiary. I jak Maryja, mamy j? wyra?a? czynami: «Wybra?a si? i posz?a z po?piechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy; wesz?a do domu Zachariasza i pozdrowi?a El?biet?» (?k 1,39-40) i pomaga?a jej pozostaj?c z ni? oko?o trzech miesi?cy (cf. ?k 1,56).

?wi?ty Ambro?y radzi nam na te ?wi?ta «miejmy wszyscy dusz? Maryi, aby wielbi? Pana». Na pewno nie zabraknie okazji do dzielenia si? rado?ci? i pomagania potrzebuj?cym.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Zadr?a? z rado?ci Jan, rozradowa?a si? i Maryja w duchu. Duch ?wi?ty nape?ni? El?biet?, gdy ju? pocz??a Jana, ale Maryj? jeszcze przed pocz?ciem Jezusa. "B?ogos?awiona jeste?, która? uwierzy?a"!» (?wi?ty Ambro?y)

•

«Pozdrowienie Maryi jest przepe?nione ?ask?, kiedy wchodzi ona do domu El?biety. W tym spotkaniu milcz?cym bohaterem jest Jezus. Maryja nosi go w ?onie jak w sanktuarium i daje go nam jako naj?wi?tszy dar. Wsz?dzie tam, gdzie jest Maryja, tam te? obecny jest Jezus.» (Benedykt XVI)

•

«"?wi?ta Maryjo, Matko Bo?a, módl si? za nami..." Zdumiewamy si? razem z El?biet?: "A sk?d?e mi to, ?e Matka mojego Pana przychodzi do mnie?" (?k 1, 43). Poniewa? daje nam Jezusa, swego Syna, Maryja jest Matk? Boga i Matk? nasz?; mo?emy Jej powierza? wszystkie nasze troski i nasze pro?by. Ona modli si? za nami, podobnie jak modli?a si? za siebie: "Niech mi si? stanie wed?ug twego s?owa!" (?k 1, 38). Powierzaj?c si? Jej modlitwie, zdajemy si? razem z Ni? na wol? Bo??: "B?d? wola Twoja".» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 2677)